

DE SAMENHANG – 106

Carnaval

NIEUWSBRIEF REDACTIE

In deze nieuwsbrief:

- Carnaval
- Zorgen voor samen leven
- Ontmoetingsavond voor Zorgvrijwilligers en Gastvrouwen/-heren
- Sandra Lamers en Manon van Kuijk stellen zich voor
- Afscheid bestuurslid Annette van Lier
- Van de andere kant van het aanrecht bekeken
- Hier bij mij (door een vrijwilliger ingezonden gedicht)
- Levenstuin

Veel leesplezier!!

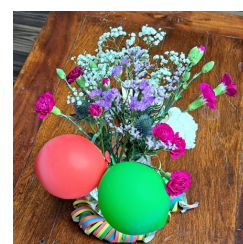

CARNAVAL

Carnaval is van oorsprong een heidens volksfeest. Het viel binnen de christelijke traditie op de zondag, maandag en dinsdag direct voorafgaand aan de vastentijd van veertig dagen. In Nederland werd het van oorsprong alleen door katholieken gevierd, voornamelijk in het zuiden en delen van het oosten. Ook in België en het katholieke Rijnland in Duitsland was het carnaval vieren. Tegenwoordig is Carnaval

bij uitstek het feest van uitbundigheid. Inmiddels is het in verschillende plaatsen in Nederland een gebruik om carnaval op carnavalsvrijdag te openen. Het carnavalsfeest wordt in bijna alle steden en dorpen vooral georganiseerd door de lokale carnavalsverenigingen. De carnavalsperiode begint op de 11e van de 11e (11 november) voorafgaand aan het carnavalsfeest het jaar daarop. Tot het feest behoren bijna overal de optochten. Tijdens het carnaval regeren de Carnavalsprinsen/-prinsessen over hun dorp of stad. Vooraf ontvangen ze op een min of meer ludieke wijze de sleutel van de burgemeester. Op Aswoensdag wordt carnaval afgesloten, maar de tradities verschillen per regio. In Limburg wordt carnaval ook wel vastelaovend genoemd, vernoemd naar de avond voor aanvang van de vastentijd. Het Limburgs carnaval is meer verwant aan het Venetiaans carnaval (zie foto). In het overgrote deel van Noord-Brabant wordt er afgesloten met worstenbrood, koffie en Schrobbelèr (kruidenlikeur). Veel Carnavalsplezier!!!

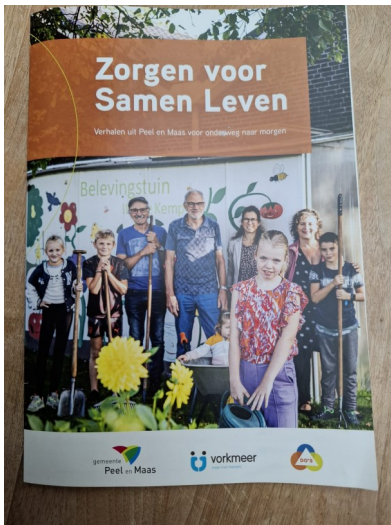
Ook in de huiskamer van het Plattelandshoés is door de dames van het Team Sfeer en Activiteiten goed gezorgd voor carnavals sfeer:

Zorgen voor Samen Leven | Ontmoetingsavond Zorgvrijwilligers en Gastvrouwen/-heren

ZORGEN VOOR SAMEN LEVEN

Zorgen voor Samen Leven is een bundel van twaalf korte verhalen uit de dorpskernen van Peel en Maas. Het idee van deze bundel is geboren tijdens de voorbereiding van de Samenspelbijeenkomst "Zorgen voor Samen Leven" van februari 2025 in de gemeente Peel en Maas. In deze bijeenkomst gaan dorpsgemeenschappen met elkaar en met de gemeente (raad, college van burgemeester en wethouders, ambtelijke organisatie) in gesprek over het thema "Zorgen voor Samen Leven". Hoe zorgen we voor een samenleving, waarin mensen omzien naar elkaar in de meest brede zin van het woord? Ook Het Plattelandshoés heeft hieraan meegewerkt! De volledige bundel ligt in de huiskamer en je kunt hem ook lezen via [deze link](#)

ONTMOETINGSAVOND ZORGVRIJWILLIGERS EN GASTVROUWEN/-HEREN

Sten Geertman begeleidde de ontmoetingsavond van woensdag 19 februari waarbij de aanwezigen in de gelegenheid gesteld werden om hun vragen en/of gebeurtenissen waar ze zoal tegen aan lopen in het Plattelandshoés naar voren te brengen. Hoe we omgaan met zulke situaties en er op reageren. Dit blijkt voor iedereen toch net even anders. Belangrijk is wel dat we ook de mening van de ander willen aanhoren en we ons realiseren dat we zelf met onze eigen ervaringen binnenkomen en ons vrijwilligerswerk doen.

Tenslotte hebben de aanwezige zorgvrijwilligers en gastvrouwen afgesproken dat er in de voortgang van bijeenkomsten, één of twee onderwerpen behandeld gaan worden waarin dan wat meer diepgang komt te liggen. Enkele onderwerpen werden al voorgesteld. Een groepsgrootte van tien personen is aan te bevelen i.v.m. het centraal houden van het gesprek. Het was een leerzame avond met een goed vervolgperspectief.

Met dank aan Sten Geertman.

Sandra Lamers en Manon van Kuijk stellen zich voor

De volgende personen feliciteren we met hun verjaardag:

01-03: Maria Kessels
03-03: Truus Joosten
07-03: Boy Hanssen
09-03: Ron Janssen
15-03: Wim Delmée
28-03: Josien Vossen

SANDRA LAMERS STELT ZICH VOOR

Mijn naam is Sandra Lamers, ik ben zestig jaar en woon in Heibloem met mijn partner Johan. Samen hebben we twee zonen, van vijftientig en dertig jaar, die uit huis zijn. Ik werk parttime als allround secretariaal medewerker bij de Vereniging Kleine Kernen Limburg.

Mijn hobby's zijn wandelen, fietsen, lekker buiten in de natuur zijn, koken en lezen.

In Heibloem hebben we vijf jaar de Hoeskamer vanne Heibloom georganiseerd voor ouderen en alleenstaanden. Iedere woensdag kwamen de gasten samen om gezellig te kletsen, lief en leed te delen, spelletjes te doen en genieten van een warme maaltijd. Na de coronaperiode was het moeilijk om de Hoeskamer weer op te starten en hebben we het besluit moeten nemen om te stoppen.

Na een tijdje miste ik het vrijwilligerswerk en vooral het contact met mensen. Ik begon te zoeken naar een nieuwe manier om iets voor anderen te betekenen. Via Facebook kwam ik in aanraking met het Plattelandshoés. Ik werd nieuwsgierig en besloot een e-mail te sturen om te vragen of ze nog vrijwilligers zochten. Na een gesprek met Els en Truus volgde een rondleiding en mocht ik twee keer meelopen met gastvrouw Gonny. Sindsdien werk ik als gastvrouw en voel me er echt op mijn plek. De afwisseling van zorgen, kletsen en redden met de gasten geeft mij veel voldoening.

Iedere keer is anders, maar het is altijd fijn om iets voor anderen te kunnen betekenen in het Plattelandshoés.

MANON VAN KUIJK STELT ZICH VOOR

Mijn naam is Manon van Kuijk-Genefaas. Vanaf half oktober ben ik als oproep verpleegkundige voor zowel het Plattelandshoés als het hospice Zenit in Venray aan het werk. Nadat ik in het Catharinaziekenhuis gewerkt heb ben ik er een tijdje uit geweest en tijdens de COVID-periode heb ik mijn BIG herregistratie behaald en geniet ik ervan om als verpleegkundige te werken. Ik ben eenenvijftig jaar en woonachtig met mijn man en drie kinderen in Maasbree. In mijn vrije tijd ben ik graag buiten, heb een heerlijke tuin waar ik geniet van alles wat groeit en bloeit. Ik vind het heerlijk om te wandelen en kook graag een lekker maaltje.

Ook ben ik graag creatief bezig in mijn atelier thuis waar ik glas beschilder en schilderijen maak. Tevens geniet ik van het maken van mooie reizen maar ook van de kleine dingen in het leven. Inmiddels heb ik al met heel wat collega's kennis gemaakt en kijk ik er naar uit om samen met jullie de warme en persoonlijke zorg voort te zetten voor de gasten van het Plattelandshoés.

Afscheid Bestuurslid Annette van Lier

AFSCHEID BESTUURSLID ANNETTE VAN LIER

Beste Annette,

Met veel waardering willen we stilstaan bij jouw afscheid als bestuurslid van het Hospice Plattelandshoés. Tien jaar lang heb jij je met hart en ziel ingezet, vanaf het allereerste uur betrokken bij de oprichting en ontwikkeling van ons hospice. Je specialiteit in de zorg was een grote aanvulling binnen het bestuur.

Jouw inzet en warme betrokkenheid hebben we zeer gewaardeerd. Dankzij jouw visie en doorzettingsvermogen is het Plattelandshoés mede geworden tot wat het nu is: een plek van rust, zorg en liefde voor mensen in hun laatste levensfase.

We zullen jouw wijsheid, betrokkenheid missen in het bestuur, maar bovenal zijn we dankbaar voor alles wat je hebt betekend. We hopen dat je met trots terugkijkt op wat je hebt helpen opbouwen.

Annette, een welgemeend en hartelijk **dank je wel!** We wensen je alle goeds voor de toekomst en hopen dat je blijft voelen hoezeer jouw werk gewaardeerd wordt.

Met warme groet,
Namens bestuur Plattelandshoés
Frans Joosten

ANNETTE VAN LIER STOPT ALS BESTUURSLID

Na ruim tien jaar de kar mee getrokken te hebben, heeft Annette van Lier het besluit genomen om te stoppen met haar bestuurswerkzaamheden. 29 januari was haar laatste bestuursvergadering.

Annette werd in 2014 door Peter Janssen benaderd om deel te nemen aan de initiatiefgroep die een hospice wilde realiseren in Panningen. Zowel vanuit haar expertise in de ouderengeneeskunde als vanuit haar persoonlijke motivatie voelde ze zich hiertoe aangetrokken.

In het begin was het vooral samen nadenken over een geschikte locatie en hoe de organisatie op poten te zetten. Annettes bijdrage was daarin altijd op de inhoud gericht: het leveren van goede palliatieve zorg, 24-uurs nabijheid en een zo groot mogelijk thuisgevoel creëren. Het moest geen 'zware' organisatie worden, maar er moest ook plaats zijn voor vrolijkheid en plezier. Zo lang je er bent, draait het om leven, niet (alleen) om dood... Ze vond en vindt het belangrijk, dat er bij alle nieuwe ontwikkelingen altijd oog is voor wat het betekent voor zowel de professionals als de vrijwilligers.

Samen met Loes (die toen ook nog vrijwilligster was) heeft ze de eerste scholing opgezet, die nog steeds als basis dient voor de huidige scholing. Deze eerste scholing vond plaats vóór de start; met een compleet nieuwe club werd met en op elkaar geoefend; dat schiep meteen een goede band.

Gevraagd naar wat ze zelf als hoogtepunten uit haar bestuurs-tijd beschouwt, geeft ze aan, dat de eerste open dag, met de overweldigende belangstelling zeker een hoogtepunt was.

Maar ook het samen met de andere bestuursleden nadenken over hoe de organisatie vorm te geven was inspirerend. Er werden soms stevige discussies gevoerd, maar altijd in een warme en enthousiaste sfeer.

Annette was ook een tijd als kookvrijwilligster actief. Met veel plezier denkt ze terug aan de sfeer in de huiskamer tijdens het gezamenlijk soep eten en de interactie tussen de verschillende groepen.

De reden om te stoppen met het bestuurswerk is, dat het momenteel niet meer goed in haar leven past. Ze heeft een heel drukke baan en hoopt binnenkort ook een dag te gaan oppassen op haar eerste kleinkind. Wel blijft ze nog even de scholing mee regelen en geven.

Het Plattelandshoés verdwijnt wel een beetje uit het oog, maar zeker niet uit het hart!

(Els van Wijlick in gesprek met Annette van Lier)

Van de andere kant van het aanrecht bekeken.

Reflectie:

Je houdt van Carnaval
of je vindt het maar niks
toch is het een feest van
contacten
van samenhangigheid en
verbinding
uitgaande van de ge-
dachte
dat iedereen gelijk is
als je verkleed
in het feestgedruis
staat
is Carnaval een feest
van harmonie

12-03-2025:

Bestuursvergadering

08-04-2025:

Herdenkingsdienst

11-04-2025:

**Overleg Bestuur en
Coördinatoren**

VAN DE ANDERE KANT VAN HET AANRECHT BEKEKEN

Van vrijdag 24 januari tot maandag 3 februari verbleef ik voor Overbruggingszorg in het Plattelandshoés i.v.m. operatie schouderprothese.

Hoe apart is het om dit te ervaren, van vrijwilliger koken naar gast-cliënt. Ik stond versteld van de attentheid en betrokkenheid van iedereen. Het voelde als een warme deken.

Hoe ieder zijn taak invult op zijn manier en zorg besteedt aan de presentatie van de maaltijden. De indringende gesprekken met mijn tafelgenoten op het einde van hun leven, of bij het maken van keuzes wanneer ze niet meer naar hun veilige thuis

kunnen. En ergens een plek om te wonen zoeken waar ze nog een beetje gelukkig kunnen zijn.

Voor mij was het een relaxed verblijf. Kreeg lichamelijke zorg indien nodig, mijn natje en droogje en er was tijd voor een gesprek. Ging met familie of vrienden iedere dag een ommetje buiten de poort maken.

Bij drukte in de centrale ruimte was ik blij dat ik me kon terugtrekken op mijn kamer, nummer acht. Ik vond die wel erg donker met donkere vloer, behang, gordijnen en meubels. Dag en nacht liet ik het lampje bij het aanrecht branden. Wanneer de zon doorkwam viel het enigszins mee.

De drukte geeft ook wel gezelligheid en de goede verstandhouding tussen de diverse groepen aan. Ze doen er alles aan om het verblijf voor iedereen zo aangenaam en waardevol mogelijk te maken.

Het "gemis" van een passende dessertlepel heeft me tijdens een van mijn ommetjes naar de kringloopwinkel doen gaan. Helaas maar een lepel met een konijn erop. Yoghurt eten met een theelepeltje of soeplepel is niet zo gemakkelijk. Zeker niet links.

Achteraf ben ik zo blij dat ik de keuze heb gemaakt om naar het Plattelandshoés te gaan voor overbruggingszorg, zodat ik mijn kinderen niet voor de zorg van hun moeder heb hoeven te belasten. Zeker nadat in diezelfde week mijn kleinzoon van acht met longontsteking vier dagen in het ziekenhuis opgenomen werd, mijn schoonzoon en andere kleinzoon van tien griep met hoge koorts hadden en mijn dochter voor haar werk in het buitenland was. Tevens was bezoek ontvangen te allen tijde van de dag mogelijk.

(Opmerking van kleinzoon van tien tijdens bezoek voordat hij ziek werd: "Werken hier alleen maar oma's voor oma's?")

Hartelijke groet, Miets Willems-Beunen,
Kook-vrijwilliger.

Hier bij mij (door een vrijwilliger ingezonden gedicht) | Levenstuin

Levenstuin

Pluk elke dag, alsof het een nieuw begin is.
Geluk kan alles zijn.
Geluk kan niets zijn
Wij zien de dingen niet zoals ze zijn,
Wij zien de dingen zoals WIJ zijn.

Je kunt je afvragen: bestaan er ongelukkige optimisten?

Kan een pessimist gelukkig zijn?

Benader het leven positief.

Niets is tijdverlies als je van de dag geniet !

COLOFON

De Samenhang is een uitgave van de Stichting Plattelandshoés. Het is een nieuwsbrief voor gasten, vrijwilligers en personeel en verschijnt op de laatste vrijdag van de maand. Bijdragen vanuit de drie doelgroepen worden door de redactie erg op prijs gesteld. De volgende uitgave verschijnt op **28 maart**

Kopij kan aangeleverd worden op redactie@plattelandshoes.nl

REDACTIE

Tiny Rooijackers
en Els van Wijlick

EINDREDACTIE

Jos Mewiss

DOOR EEN VRIJWILLIGER INGEZONDEN GEDICHT

Hier bij mij

In mijn hart heb ik een plekje

Het mooiste wat er is

Het zit vol met herinneringen

Aan iedereen die ik zo mis.

Ik koester het

Soms keer ik wat naar binnen

Even terug naar het verleden

Waar de dood niet heeft kunnen winnen.

Je blijft altijd bij me

Op dat plekje hier bij mij

Daar bestaat geen afscheid

Daar zijn wij voor altijd wij.

© Janine schrijft gedichten